

TUCHTCOLLEGE

NEDERLANDSE ORDE VAN ADMINISTRATIE- EN BELASTINGDESKUNDIGEN

Bij afkorting aangeduid als NOAB

Nr. TC 58/2018

Beslissing inzake de klacht, ingediend door mevrouw A te B, (hierna: klaagster), h.o.d.n. tegen X

Administratie & Fiscaal Advies NOAB-lid, hierna: betrokkene.

1. DE PROCEDURE

Het Tuchtcollege heeft kennisgenomen van het klaagschrift en het verweerschrift, beide stukken voorzien van bijlagen. Partijen hebben hun standpunt mondeling toegelicht ter zitting van maandag 1 oktober 2018 te 's-Hertogenbosch. Op deze zitting zijn toen verschenen en gehoord, klaagster, vergezeld van de heer C ter bijstand, alsmede, namens betrokkene, de heer II, ter bijstand vergezeld van de heer Z, werkzaam bij betrokkene. Aan het slot van het onderzoek ter zitting heeft de voorzitter van het Tuchtcollege het onderzoek gesloten en een schriftelijke uitspraak op de klacht aangekondigd.

2. DE KLACHT

2.1. Klaagster stelt zich op het standpunt dat betrokkene jegens klaagster heeft gehandeld zoals een behoorlijk NOAB-lid niet betaamt.

Desgevraagd ter zitting heeft klaagster verklaard dat zij betrokkene in dat verband verwijt dat er geen fatsoenlijk overleg c.q. besprekingen tussen klaagster en betrokkene hebben plaatsgevonden naar aanleiding van geconstateerde onvolkomenheden in de door klaagster, ten behoeve van de hierna nader aan te duiden D B.V. gevoerde administratie, alsmede dat betrokkene klaagster in een door betrokkene opgestelde brief van 19 januari 2018, die is ingebracht in een civiele procedure tussen klaagster en evengenoemde B.V. bij de rechtbank, heeft beschuldigd van "frauduleus handelen".

2.2. Betrokkene stelt zich op het standpunt dat alle aantijgingen onjuist zijn en betwist al hetgeen klaagster te dier zake aanvoert.

3. DE VOORGESCHIEDENIS

3.1. Klaagster heeft samen met haar echtgenoot een praktijk gehad in F, te weten het D Instituut v.o.f.. Op 1 juli 2015 is de praktijk verkocht aan de heer E, h/o D Instituut B.V. (hierna: D B.V.). Vóór de overname was er al een samenwerking tussen het D Instituut v.o.f. en de heer E. Onderdeel van de overname was onder meer dat klaagster de administratie van D B.V. zou blijven verzorgen. Zij ontving daarvoor een honorarium van € 30.000 per jaar, exclusief omzetbelasting. Klaagster staat bij de Kamer van Koophandel ingeschreven als boekhoudbureau, met als startdatum 9 juni 2015. Betrokkene is de boekhouder van de heer E en (inmiddels ook) van D B.V..

3.2. Tot de stukken van het geding behoort de op evengenoemde praktijkverkoop betrekking hebbende en door de betrokken partijen ondertekende overeenkomst d.d. 1 juli 2015.

3.3. De BTW-aangiften van D B.V. over het derde en het vierde kwartaal 2015 zijn verzorgd door (het kantoor van) betrokkene.

3.4. Klaagster heeft een kort geding procedure aangespannen tegen D B.V., hetwelk heeft plaatsgevonden op 25 januari 2018. De voorzieningenrechter heeft toen aan klaagster met name vragen gesteld over de incasso van verzekeringspremies en de verwerking hiervan, het ontvreemden van bedrijfseigendommen, namelijk het klantenbestand van D B.V. en het verwijderen van afspraken uit de agenda van D B.V.. De voorzieningenrechter heeft klaagster in het ongelijk gesteld en de overeenkomst van opdracht – zie hierboven onder 3.2 – ontbonden. Klaagster is van die uitspraak in hoger beroep gegaan en de mondelinge behandeling daarvan heeft nog niet plaatsgevonden.

3.5. Naast het kort geding heeft klaagster nog een andere rechtszaak tegen D B.V. aangespannen welke te maken heeft met de uitkomst van een herberekening van de koopsom welke de familie van klaagster nog eist van D B.V.. Gezien de complexe materie van die kwestie verwachten partijen ook in deze zaak voorlopig nog geen uitspraak.

4. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

4.1. Klaagster: Voor het standpunt van klaagster wordt verwezen naar hetgeen daartoe door haar in de van haar afkomstige stukken is aangevoerd. Ter zitting heeft klaagster al dan niet op vragen van het Tuchtcollege daar, deels ter herhaling, nog het volgende aan toegevoegd, zakelijk weergegeven.

De reden waarom mijn contract met D B.V. is opgezegd, heeft te maken met de wijze waarop betrokkene mij en dan met name mijn bedrijf in zijn tot de gedingstukken behorende brief van 19 januari 2018 heeft neergezet. Ik voel me daardoor niet alleen in de steek gelaten door betrokkene c.q. de heer II, maar ook misbruikt. Zijn brief is suggestief en getuigt van weinig zelfreflectie en ik vind het onacceptabel dat hij mij beschuldigt van frauduleus handelen. Zowel de heer E als betrokkene waren op de hoogte van de onvolkomenheden die er in de door mij gevoerde kas van D B.V. voorkwamen. Ik ben geen boekhoudster en ik heb daarvoor ook geen opleiding gevolgd. In de periode dat ik mijn praktijk voerde, was het zo dat mijn medewerkers de kas iedere dag bijhielden (lees: de bonnetjes e.d. verzamelden) en dat ik een en ander vervolgens inboekte. Die werkwijze hebben we jaren gevolgd. In de periode dat ik de administratie voerde

Uitspraak Tuchtcollege NOAB Nr. 58/2018

voor D B.V. ontstonden er -net zoals daarvoor het geval was - wel af en toe kasverschillen, maar die waren nooit groot. In tegenstelling tot wat betrokkene beweert, heeft er tussen klaagster en betrokkene in casu geen overleg plaatsgevonden en zijn er geen besprekingen geweest, maar alleen maar e-mails en sporadisch telefonisch contact. Aangezien ik in het verleden kwartaals-gewijs contact had met mijn toenmalige accountant over de cijfers, ben ik er van uitgegaan dat er ook een dergelijk periodiek contact zou zijn tussen de heer E en betrokkene. De kwestie met betrekking tot de verzekeringspremies is eenvoudig uit te leggen. S Assurantiën is al meer dan 18 jaar ons verzekeringskantoor. Alle verzekeringen, van privé en zakelijk, werden door dit kantoor geregeld. Altijd ging dit via een automatische incasso en via een zakelijke -en/of een privérekening. Bij de overname heeft de heer E met dit assurantiëkantoor geregeld dat alle nieuwe verzekeringen voor zijn D B.V. op soortgelijke wijze geïncasseerd zouden worden. S was aldus volledig op de hoogte van de veranderingen en zou er voor zorgen dat alle verzekeringen van de betrokken partijen geïncasseerd zouden worden van de juiste bankrekeningen. Bij een aantal is dit gebeurd en bij een aantal niet, zo is gebleken. S verstrekt jaarlijks achteraf een overzicht van alle incasso's en bijbehorende premies. Ik heb die vervolgens op de voor mij gebruikelijke wijze verwerkt. Waarom maakt betrokkene daar pas ruim twee jaar daarna opmerkingen over? Op het moment dat het mij bekend werd gemaakt, heb ik direct gehandeld en contact opgenomen met S en die heeft het volledige bedrag de volgende dag teruggestort en verontschuldigen aangeboden aan de heer E.

4.2. Betrokkene heeft de feitelijke grondslagen van de klacht in de van hem afkomstige stukken en nadien ter zitting nader toegelicht, als volgt betwist, kort samengevat:

Zoals is af te leiden uit de door klaagster zelf ingebrachte e-mails is er wel degelijk veelvuldig contact geweest over de boekhouding en niet voor het eerst in oktober 2017. Klaagster is voorafgaand aan de opzegging van de overeenkomst van opdracht door D B.V. twee keer in de gelegenheid gesteld om te reageren op een aantal door die B.V. geconstateerde feiten (betreffende de boekhouding, het ontvreemden van bedrijfseigendommen en het zonder toestemming van de heer E door klaagster verwijderen van afspraken uit de agenda van die B.V.). Klaagster heeft op die brieven nooit gereageerd en dat was voor D B.V. aanleiding om de overeenkomst van opdracht per direct te beëindigen. Klaagster gaat er aan voorbij dat zij als zelfstandige een overeenkomst tot opdracht heeft gesloten met D B.V. en dus niet met mij. Ik heb alleen een overeenkomst met de heer E c.q. D B.V. en werk thans nog steeds voor beide. Ik zou alleen de jaarrekeningen voor D B.V. verzorgen, waarbij ik dan moest leunen op de door klaagster bijgehouden administratie. De BTW-aangiftes van D B.V. over het derde en het vierde kwartaal 2015 zijn verzorgd door een (toenmalige) medewerker van mijn kantoor. Die heeft toen een en ander op basis van een verdeelsleutel uitgewerkt, waarbij alle omzetten op een tussenrekening werden geboekt -dus los van de kas - die nadien werd gecontroleerd. Bedoelde medewerker heeft toen de omzetten herberekend en gecontroleerd met de heer E en daaruit bleken grote verschillen. We hebben een en ander dus wel gecontroleerd (de daar op betrekking hebbende overzichten heb ik nu niet bij me), maar achteraf bezien, hadden we misschien bedoelde grote verschillen wel eerder kunnen constateren. Inmiddels sluit een en ander wel goed aan.

Klaagster haalt twee zaken door elkaar: de kas zal heus wel dagelijks geteld zijn, maar de kas werd niet dagelijks administratief bijgewerkt en met name daarvoor werd klaagster door de opdrachtgever D B.V. betaald. Bij het opstellen van de jaarrekening in 2016 van die van 2015 constateerden we nogal wat verschillen en ook in 2017 liep de door klaagster bijgehouden boekhouding drie maanden achter. Ik heb vanaf 2016 op een normale manier hierover met klaagster gemaild; dat hoeft toch niet per se mondeling?

Op 27 juni 2017 heeft er een gesprek plaatsgevonden tussen betrokkene, de heer E en klaagster. Daarbij is uitvoerig gesproken over het correct bijhouden van de kas en ook het bijhouden van de boekhouding.

Klaagster wuifde onze opmerkingen toen weg. In oktober 2017 is wederom geconstateerd dat de boekhouding op dat moment niet volledig was bijgewerkt. De geconstateerde kasverschillen liepen op van € 1.900 tot € 2.600. Slechts het uiteindelijke kasverschil bedroeg het door klaagster gemelde bedrag van € 410,61 positief. Klaagster was op grond van de opdracht van overeenkomst van 1 juli 2015 "verantwoordelijk voor het bijhouden en opleveren van de administratie ten behoeve van de accountant" en zij heeft daar - ook volgens de heer E - niet aan voldaan, terwijl ze daar toch een goed honorarium voor ontving.

Aangezien de heer E geen grip kreeg op de administratie en klaagster haar eigen manier van werken bleef aanhouden, heeft de heer E in overleg met betrokkene besloten de boekhouding over het jaar 2017 van D B.V. naast de boekhouding van klaagster te gaan spiegelen c.q. opzetten in Exact Online. Daaruit bleven 10 betalingen over van € 401,93, die blijkens mededeling van S Assurantiën zouden zijn voldaan door A Beheer B.V. aan S. S heeft toen contact opgenomen met klaagster en niet andersom zoals klaagster beweert. Verder ontving klaagster maandelijks een factuur van de betaalde premies en die werden maandelijks geïncasseerd. Klaagster spreekt zich op dit onderdeel dan ook tegen.

Uitspraak Tuchtcollege NOAB Nr. 58/2018

Gezien de ontstane situatie binnen D B.V., niet zijnde alleen de boekhouding, heeft de advocaat van D B.V. mij verzocht enkel mijn bevindingen betreffende de boekhouding op papier te zetten (brief 19 januari 2018). Ik heb dit in mijn overtuiging gedaan met een open en eerlijk vizier. Achteraf bezien, heb ik me misschien wat ongelukkig uitgedrukt door gebruik te maken van de term “frauduleus handelen”. Het is niet mijn bedoeling geweest om klaagster persoonlijk te beschadigen, maar ik heb alleen duidelijk willen maken dat de zaken door klaagster iets anders worden voorgesteld dan ze zijn.

Conclusie: er is in geen enkel opzicht sprake van geweest dat betrokkene enig handelen of nalaten in relatie tot klaagster verweten kan worden dat een behoorlijk NOAB-lid niet betaamt.

De klacht dient dan ook afgewezen te worden.

5. DE BEOORDELING

5.1.1. In dit geding is tussen partijen niet in geschil en het Tuchtcollege gaat daar bij de beoordeling van de klacht dan ook van uit, dat er tussen klaagster en betrokkene geen sprake is van een verhouding van opdrachtgever en opdrachtnemer (oftewel cliënt van een NOAB-lid). Een dergelijke verhouding bestaat wel tussen de heer E c.q. D B.V. ten opzichte van betrokkene, dus betrokkene is hen dan ook wel te dier zake verantwoording verschuldigd.

5.1.2. Om die reden kan in dit geding niet worden toegekomen aan een beoordeling van de vraag of betrokkene aan de in artikel 1, aanhef en letter a, van het Reglement Tuchtrechtspraak NOAB, zoals laatstelijk gewijzigd in de ALV van 24 november 2016, omschreven zorgvuldigheidstoets heeft voldaan. Beoordeeld kan slechts worden of sprake is van “enig handelen of nalaten dat een behoorlijk NOAB-lid niet betaamt” (overeenkomstig letter b van voornoemd artikel).

5.1.3. In genoemd artikel 1 (en de toelichting daarop) is de maatstaf vastgelegd waarnaar de klachten uit tuchtrechtelijk oogpunt beoordeeld moeten worden. De Gedrags- en Beroepsregels NOAB en het Voorschrift kwaliteitsbeheersing NOAB brengen de in artikel 1 onder – in casu - b vermelde open norm op een niet-limitatieve wijze onder woorden. De Gedrags- en Beroepsregels NOAB zijn bedoeld als leidraad voor een NOAB-lid voor zijn handelen bij de uitoefening van zijn praktijk. Deze regels kunnen tevens dienen als leidraad voor de tuchtrechter.

5.2. Met hetgeen klaagster ter onderbouwing van haar standpunt dat er geen overleg c.q. besprekingen zijn geweest heeft aangevoerd, heeft zij naar het oordeel van het Tuchtcollege niet aannemelijk gemaakt dat sprake is van een handelen of nalaten door betrokkene dat een behoorlijk NOAB-lid niet betaamt. Uit de inhoud van de door partijen over en weer ingebrachte stukken, met name de diverse e-mailberichten, leidt het Tuchtcollege af dat er, gelijk betrokkene gemotiveerd heeft aangevoerd, in voldoende mate overleg heeft plaatsgevonden tussen klaagster en betrokkene. De stelling van klaagster dat zij in het verleden met haar toenmalige eigen accountant een bepaalde vorm van overleg er op na hield waarvan zij aannam dat die ook in casu wel door betrokkene en de heer E zou worden gevolgd, komt geheel voor haar rekening en doet aan het vorenstaande niet af.

5.3. Het Tuchtcollege kan zich voorstellen dat de door betrokkene aanvankelijk gebruikte terminologie dat sprake zou zijn van frauduleus handelen door klaagster, als nogal zwaar aangezet zal zijn overgekomen bij klaagster. Betrokkene heeft evenwel desgevraagd ter zitting uitdrukkelijk en geloofwaardig verklaard dat het niet zijn bedoeling is geweest om klaagster persoonlijk te beschadigen, maar dat hij alleen duidelijk heeft willen maken dat de zaken door klaagster anders zijn voorgesteld dan ze zijn.

Al met al is het Tuchtcollege van oordeel dat ook te dezer zake niet (meer) kan worden gesproken van een onbetamelijk handelen door betrokkene als hiervoor bedoeld.

5.4. Zoals onder 5.1.1 is vastgesteld, is betrokkene als NOAB-lid verantwoording verschuldigd aan de heer E en D B.V. als zijnde zijn (nieuwe) klanten.

De verhouding tussen die partijen ligt weliswaar thans niet ter beoordeling voor, maar gelet op de ter zitting door betrokkene gegeven toelichting c.q. verklaring met betrekking tot zijn handelen (lees: onvoldoende handelen) inzake de controle van de BTW-aangiften (“we hadden misschien bedoelde grote verschillen wel eerder kunnen constateren”) hecht het Tuchtcollege er aan op te merken dat betrokkene te dezer zake wellicht zorgvuldiger had moeten zijn jegens genoemde (nieuwe) klanten bij de vaststelling van bedoelde BTW-aangiftes, bijvoorbeeld door een en ander toen uitvoeriger met hen te bespreken. Aldus was wellicht sprake van verwijtbaar gedrag van betrokkene in de richting van de heer E c.q. D B.V. en had het op de weg van betrokkene gelegen om ten behoeve van die klanten op dat punt klaagster – die heeft erkend dat de door haar gevoerde boekhouding van D B.V. diverse onvolkomenheden bevatte - op het matje te roepen, te meer nu klaagster voor haar diensten door haar opdrachtgever D B.V. goed werd betaald.

Zulks regardeert evenwel niet de onderwerpelijke klacht, die immers uitsluitend ziet op de verhouding tussen klaagster en betrokkene zoals hiervoor geschetst.

Uitspraak Tuchtcollege NOAB
Nr. 58/2018

5.5. De slotsom is dat de klacht ongegrond dient te worden verklaard.

5.6. Het Tuchtcollege acht termen aanwezig om te besluiten tot openbaarmaking van een geanonimiseerde samenvatting van deze uitspraak.

5.7. Nu de klacht ongegrond wordt verklaard, bestaat er geen aanleiding te bepalen dat het door klager betaalde bedrag aan griffierecht ad € 500 op de voet van het bepaalde in artikel 7, lid 6, van het hiervoor genoemde Reglement door NOAB aan hem wordt gerestitueerd.

5.8. Op grond van al het vorenstaande dient te worden beslist als hierna is vermeld.

DE BESLISSING

Het Tuchtcollege:

1. verklaart de klacht ongegrond;
2. bepaalt dat een samenvatting van deze uitspraak in geanonimiseerde vorm openbaar wordt gemaakt door publicatie in “Activa”, het periodiek van NOAB.

Aldus beslist op

door mr. W. Brouwer, voorzitter, prof. mr. dr. A.H.H. Bollen-Vandenboorn en G.P. Vermeulen RA, leden, in aanwezigheid van R.O.J.M. de Windt, griffier. De uitspraak is alleen door de voorzitter en de griffier ondertekenend.

Afschriften van deze uitspraak zijn aangetekend aan partijen verzonden op:

Tegen deze beslissing kan ingevolge het bepaalde in artikel 21 van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB in beroep worden gekomen bij het College van Beroep binnen twee maanden na verzending van het afschrift van deze uitspraak conform het bepaalde in artikel 24 van laatstgenoemd Reglement.